

Versos de febrer 2021

Com passa el temps i la vida!
Ja som al mes de febrer
i un cop més toco la gaita
escrivint en un paper
el que veig del que m'envolta,
en vers pla i tan bé com sé.
La pandèmia ens estenalla
i aviat ja farà un any
que duem la mascareta
quan parlem amb el company,
el parent o la veïna
i ja no ho trobem estrany.
La vida, doncs, no s'atura,
tot i les complicacions;
per això el dia catorze
tornem a tenir eleccions
per triar un govern ben nostre
que ens eixampli els horitzons.
Ha costat de saber el dia
d'aquest fet tan important,
tant que ha estat un tribunal
qui ens ha dit quan es faran,
no fos cas que fent política

poguéssim anar avançant.
Segons la gran majoria,
per evitar més d'un mort
es va decidir ajornar-les,
però el PSOE es va fer fort
i l'assenyada proposta
no va poder arribar a port.
Com que sabem què ens espera,
un cop més ben ordenats
votarem a consciència
exigint les llibertats
del nostres presos polítics
i tots els exiliats
d'aquesta nació oprimida
des que ens manen els borbons.
Això sol ja justifica
les mil i una raons
que tenim per no fer cas
dels que ens toquen els collons
perquè exigim amb fermesa
l'amnistia i llibertat,
dels nostres presos polítics
carregats de dignitat
i volem posar més urnes
per deixar ben demostrat
que som la gran majoria
que volem baixar del tren.
«No captem el dret de viure,
dret que no es compra ni es ven.
Poble que mereix ser lliure,
si no l'hi donen se'l pren».
No us quedéssiu doncs a casa
escarxofats al sofà
que el vot és la millor arma
amb què el poble pot parlar.